Orędownik Urzędowy
miasta Bydgoszczy

Wychodzi raz w tygodniu co sobotę jako bezpłatny dodatek do „Dziennika Bydgoskiego“

Redakcja: Magistrat m. Bydgoszczy, Ratusz I p. pokój 15. Czynna codziennie od 6—7 wiecz.
Administracja: Administracja Dziennika Bydgoskiego, ulica Poznańska nr. 30.

Prenumerata: Miesięcznie mk. 20000,— Kwartalnie „ 30000,—

OGŁOSZENIA: Wiersz 33 mm. szeroki 1000 mkp. Przy powtarzającym się ogłoszeniu udzielamy rabatu.

Cena egzemplarza mk. 5000,—

№ 32. | Bydgoszcz, niedziela dnia 28 października 1923 r. | Rok XXXX.

DZIAŁ URZĘDOWY.

Obwieszczenia.

Rozporządzenie.

Z dniem 17 października rb. obejmuje p. dr. Stefan Cwojdziński mój dotychczasowy generalny zastępca stanowisko Prezydenta Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego na które go powołał Prezydent Rzeczypospolitej. Moje generalne zastępstwo poruczam od dnia 17 października rb. tymczasowo p. Naczelnikowi Wydziału Bezpieczeństwa Publicznego Nikodemowiczowi.

Poznań, dnia 16 października 1923 r.
Wojewoda
(—) BNINSKI.

L. dz. 7652/23 P.

Obwieszczenie.

W czasie od 10 listopada do 10 grudnia rb. przypada do zapłaty bez osobnych zawiadomień zaliczka na podatek majątkowy. Wpłatę należy uskuteczniać w Kasie Skarbowej.

Dla ułatwienia jednak publiczności zarządziło Ministerstwo Skarbu również wpłaty za pośrednictwem Pocztowej Kasy Oszczędności.

Odnośne blankiety przekazów można otrzymać w Urzędzie Skarbowym Podatków Bezpośrednich i Opłat Skarbowych, Jagiellońska 21 pokój Nr. 74 lub w Kasie Skarbowej Oddział Nr. 1 a na powiat w każdym Urzędzie Gminnym.

Bydgoszcz, d. 18 października 1923.
Urząd Skarbowy podatków bezp. i opłat Skarbow.
(—) podpis nieczytelny.

L. 6074/23.

Obwieszczenie.

Za zgodą Magistratu z dnia 10. X. 23 r. ustanowiono następującą taksę kominiarską i to od 1 X. 23:

1.	Za jedną ruską rurę w budynku parterowym	4 000 mk.
	Za każde piętro więcej	2 000 mk.
2.	Za jedną rozszerzoną ruską rurę w budynku parterowym, która jest większa jak 16×21 cm.	6 000 „
	Za każde piętro więcej	3 000 „
3.	Za jeden komin, styger albo staroniemiecki od parterowego domu	8 000 „
	Za każde piętro więcej	4 000 „
4.	Za komin albo ruską rurę procederową, centralnego ogrzewania płaci się	

podwójną taksę jak pod cyfrą 1—3

5. Poddasza liczy się jako piętro, gdy się w niem palenisko znajduje albo gdy od podstawy poddasza aż do korony komina wynosi wysokość 3 metrów; piwnica będzie liczona jako piętro, gdy kominy tam sięgają.
6. Za każdy metr kanału, gardło, kominek, poboczną rurę i nagłówki komina 2 000 mk.
7. Za wypalenie komina albo ruskiej rury płaci się za godzinę od każdego pomocnika 15 000 „
   Materjał do wypalania dostarcza właściciel domu.
8. Za każdy komin albo ruską rurę w domach odosobnionych 200 mtr. od miejscowości płaci się więcej 2 000 „
9. Za wydanie opinji albo rewizje kominów, ognisk itd. przy odbiorze nowych albo przebudowanych budynków płaci się podwójną taksę.
10. Gdy kominiarz przyjdzie zamiatać a będzie to jemu wzbronionem, płaci się pomimo tego ustaloną taksę.
11. Za prace, których wykonanie jest konieczne przed godziną lub po 17 godzinie płaci się podwójną taksę.
12. Należytości będą obliczane podług wysokości budynku.
13. Roboty nie wymienione § 1—13 oblicza się w drodze wzajemnej umowy.
14. W razie niezapłacenia należytości za czynności kominiarskie przysługuje prawo ściągnięcia przez egzekucję.

Bydgoszcz, d. 17 października 1923.

Magistrat - Miejski Urząd Policyjny.
(—) HAŃCZEWSKI.

Rozporządzenie policyjne.

Z powodu stwierdzonej wścieklizny przez powiatowego lekarza weterynaryjnego u psa, należącego się p. Cieślińskiemu, w miejscu, ul. Rycerska, zarządzam na mocy ustawy o chorobach zaraźliwych zwierząt z 26 czerwca 1909 r. oraz ustawy zmieniającej kary Dzien. Ustaw nr. 29 z 16. 9. 23 na powiat miejski Bydgoszcz co następuje:

§ 1. W przeciągu 3 miesięcy od dzisiaj począwszy należy wszystkie psy bez wyjątku trzymać na uwięzi.

§ 2. Bez zezwolenia policyjnego nie wolno żadnego psa wyprowadzić względnie przewieść do innych powiatów.

§ 3. Psy domowe prowadzone ulicami muszą mieć nałożony kaganiec (Maulkorb) i być trzymane na uwięzi.

§ 4. Właściciele psów, u których zajdzie podejrzenie wścieklizny, winni natychmiast o tem uwiadomić Urząd Policyjny.

§ 5. Niezastosowanie się do powyższego rozporządzenia pociągnie za sobą ukaranie grzywną pieniężną do 3 000 000 marek lub odpowiednim aresztem. Pozatem muszą winni osobiście odpowiadać za wszelkie z ich przekroczeń wynikłe następstwa. Bezpańskie i luzem latające psy zostaną bezwzględnie przychwycone i odstawione do rakarni na zabicie.

Bydgoszcz, d. 17 października 1923.
Miejski Urząd Policyjny.
(—) HAŃCZEWSKI.

UCHWAŁA
o pobieraniu opłat od umów o przeniesieniu prawa własności nieruchomości.

Na zasadzie ustawy z dnia 21 września 1922 r. w przedmiocie uchylenia podatków (opłat) od przyrostu wartości oraz o pobieraniu przez ciała samorządowe opłat od umów o przejście włas-

ności nieruchomości. (Dz. Ust. Rz. P. nr. 88/1922 poz. 785) wprowadza się na rzecz gminy miasta Bydgoszczy opłaty komunalne od umów przy przejściu własności nieruchomości, o ile umowy te nie podlegają podatkowi spadkowemu lub od darowizn w wysokości 4% sumy, która służy za podstawę wymiaru państwowej opłaty stemplowej należytości.

Wymiar i pobór opłat samorządowych odbywać się będzie według przepisów rozporządzenia Ministrów Skarbu, Spraw Wewnętrznych i Sprawiedliwości z dn. 20. stycznia 1923 r. (Dz. Ust. Rz. P. nr. 13/23 poz. 85.)

Bydgoszcz, dnia 25. lipca 1923 r.

(—) Dr. Sliwiński. (—) Dr. Chmielarski.

W imieniu Ministerstwa Spraw Wewnętrznych oraz za zgodą Dyrektora Wielkopolskiej Izby Skarbowej wyrażoną w imieniu Ministerstwa Skarbu pismem z dnia 21. 9. 1923. L. dz. 66794 — III 2525/23 zatwierdzam drugostronną uchwałę na mocy reskryptu Ministerstwa z dnia 16. V. 1923 L. dz. S. P. 136.

Poznań, dnia 29. września 1923 r.

Za Wojewodę:

(—) podpis nieczytelny.

Naczelnik wydz. Samorząd.

L. dz. 6872/23. III.

Ogłasza się:

Bydgoszcz, dnia 15. 10. 23 r.

Magistrat — Urząd Podatkowy.

Ogłoszenie.

Opłaty za używanie rzeźni i targownicy dla bydła ustanawia się z dn. 15 października br. jak następuje:

A. Opłaty za ubój:

Za 1 szt. rogacizny, konia, osła i muła	450 tys. mk.
za 1 szt. źrebięcia	230 „ „
za 1 swinie	220 „ „
za 1 cielę	105 „ „
za 1 owcę	90 „ „
za 1 kozę	52 „ „
za 1 prosię	36 „ „
za 1 jagnię do 30 funt. żywej wagi	28 „ „
za 1 koźlę	28 „ „

B. Opłaty za badanie:

Za 1 szt. rogacizny, konia, osła i muła	50 tys. mk.
za 1 szt. źrebięcia	20 „ „
za 1 świnię	30 „ „
za 1 cielę,	15 „ „
za 1 owcę	10 „ „
za 1 kozę	8 „ „
za 1 prosię	9 „ „
za 1 jagnię do 30 funt. żywej wagi	7 „ „
za 1 koźlę	7 „ „

C. Opłata za zbadanie na tryshiny poza miastem Bydgoszcz ubitych sztuk:

za 1 świnię	18 tys. mk
za pół świni	12 „ „
za 1 szt. mięsa lub szynki	9 „ „
za 1 szt. słoniny lub kiszki	6 „ „

D. Opłata za ważenie:

Za 1 sztukę większych zwierząt	15 tys. mk.
za 1 sztukę małych zwierząt	10 „ „
za części zwierząt	7 „ „

E. Opłata za używanie ubór w rzeźni:

Za 1 szt. rogacizny, konia dziennie	18 tys. mk.
za 1 szt. źrebięcia	12 „ „
za 1 świnię	10 „ „
za 1 cielę, owcę, kozę, lub prosię	6 „ „

F. Opłata za badanie mięsa poza miastem Bydgoszcz zabitych zwierząt:

Za 1 całą szt. rogacizny, konia, osła i muła	300 tys. mk.
za 1 całą szt. źrebięcia	120 „ „
za 1 całą świnię	150 „ „
za 1 całe cielę, owcę, kozę, prosię lub koźlę	90 „ „
za pół wołu, konia, osła lub muła	150 „ „
za pół źrebięcia	60 „ „
za pół świni	75 tys. mk
za pół cielęcia, owcy, kozy, prosięcia, koźlęcia	45 „ „
za ćwierć wołu, konia, osła lub muła	75 „ „
za ćwierć źrebięcia	30 „ „
za ćwierć świni	40 „ „
za ćwierć cielęcia, owcy, kozy, prosięcia, koźlęcia	23 „ „

Za sztuki mniejsze aniż ¼ wyżej wymienionych zwierząt:

Za 1 szt. wołowiny, koniny	48 tys. mk.
za 1 szt. wieprzowiny	30 „ „
za 1 szt. cielęciny, skopowiny, koziny	18 „ „

G. Opłata za badanie celem zabezpieczenia bydła przeznaczonego na rzeź:

Za 1 szt. rogacizny	6 tys. mk.
za 1 świnię	3 „ „

H. Opłata za używanie taniej jatki oraz za przygotowanie warunkowo do użytku ludzkiego zdatnego mięsa:

Opłata za sprzedawanie w taniej jatce:

Za 1 szt. rogacizny — 96 tys. mk.

za ćwierć szt. rogacizny	24 tys. mk.
za 1 świnię	48 „ „
za ćwierć świni	12 „ „
za małe zwierzęta	8 „ „

I. Opłata za gotowanie:

Za 1 szt. rogacizny	144 tys. mk.
za pół sztuki rogacizny	72 „ „
za ćwierć sztuki rogacizny	36 „ „
za 1 całą świnię	72 „ „
za pół świni	36 „ „
za ćwierć świni	18 „ „
za małe zwierzęta	24 „ „

J. Opłata za używanie chłodni:

Za specjalne otworzenie chłodni	50 tys. mk,
za używanie haków w chłodni wstępnej dłużej niż 24 godzin za 1 hak za dobę	6 „ „
za używanie suwni t. zw. kotów dłużej niż 24 godzin na dobę	10 „ „

K. Opłata za mąkę mięsną:

Za 1 ctr. mąki mięsnej.	300 tys. mk.

L. Opłata za atesty:

Za 1 atest	60 „ „

M. Wstępne do rzeźni:

1. Za legitymację stałą od zawodowych rzeźników	6 „ „
2. Za jednorazowy wstęp do rzeźni celem zwiedzenia	6 „ „

N. Opłata za lód:

Za 1 ctr. lodu	48 tys. mk,
za 1 bryłę lodu	12 „ „
za pół bryły lodu	6 „ „

Opłata na Targowicy dla bydła.

A. Targowe:

Za 1 konia	100 tys. mk.
za 1 szt. rogacizny	80 „ „
za 1 świnię	40 „ „
za 1 cielę, owcę, kozę	15 „ „
za 1 prosię	10 „ „

B. Opłata za używanie obór:

Za 1 konia	18 tys. mk.
za 1 szt. rogacizny	18 „ „
za 1 źrebię	12 „ „
za 1 świnię	10 „ „
za małe zwierzęta	6 „ „

C. Opłata za ważenie:

Za sztukę rogacizny lub konia	15 tys. mk.
za 1 świnię	10 „ „
za szt. małych zwierząt poniżej 100 kg. żywej wagi	7 „ „

D. Opłata za używanie bocznicy kolejowej na targowicy dla bydła:

Za każdy przychodzący i odchodzący wagon wedle nośności od tony	10000 mk.

Za postojowe ponad 24 godziny 50% od powyższej normy.

Powyższe ceny są w myśl uchwały Rady Miejskiej z d. 11 października br. wyznaczone i obowiązują z dniem 15 października br.

Bydgoszcz, dnia 12. października 1923 r.

Magistrat
Decernat rzeźni i targowicy dla bydła.

Komunikat.

Wobec coraz częściej napływających podań reemigrantów z Niemiec, posiadających już nabyte prawa z tytułu ubezpieczeń społecznych i wobec tego, że podania te niejednokrotnie wykazały brak znajomości stanu prawnego w tym przedmiocie ze strony petentów, Ministerstwo Pracy i Opieki Społecznej wyjaśnia:

1. Reemigranci, którzy wrócili do b. dzielnicy pruskiej przed 1 stycznia 1922 r. i mieli w Niemczech prawo do świadczeń z tytułu ubezpieczeń wypadkowych, inwalidowych i urzędników prywatnych otrzymują te świadczenia w Polsce łącznie z dodatkami drożyźnianemi opartemi na polskich ustawach i rozporządzeniach. Koniecznym warunkiem więc uzyskania świadczeń, jest: 1) powrót przed 1. 1. 1922 r. i 2) zamieszkanie po powrocie w b. dzielnicy pruskiej. Właściwemi instytucjami dla wypłaty świadczeń są: Zakład ubezpieczeń od wypadków w rolnictwie, o ile reemigrant był w Niemczech ubezpieczony w analogicznym zakładzie. Kasa Emerytalna dla robotników Polskich Kolei Państwowych w b. zaborze pruskim, o ile świadczenia wypłacała w Niemczech Kasa Emerytalna Prusko-Heskiego Związku Kolei Żelaznych, w innych wypadkach Ubezpieczalnia Krajowa w Poznaniu.

2. Reemigranci, którzy wrócili do Polski (a więc nietylko do b. dzielnicy pruskiej) przed 17 lipca 1922 r. a posiadają prawo do świadczeń z niemieckich kas brackich, otrzymują renty do dnia 17 lipca 1922 r. z właściwej kasy brackiej niemieckiej, obowiązek zaś wypłaty świadczeń od 17 lipca 1922 r. poczynając przechodzi na Polskę.

Świadczenia te na razie nie są wypłacane, ponieważ stanowią b. niskie sumy, a dla wypłacania jakichkolwiek dodatków drożyźnianych brak podstawy prawnej. Podstawa zostanie stworzoną przez ustawę w przedmiocie wykonania decyzji Rady Ligi Narodów, której projekt został wniesiony do Sejmu. W myśl tego projektu dodatki mają być wypłacane w takiej wysokości, jak w ubezpieczeniu inwalidowem.

Sprawami świadczeń z kas brackich zajmuje się obecnie Okręgowy Urząd Ubezpieczeń w Poznaniu. Pośredniczy on w otrzymaniu zaległości do 17. VII. 23 r. świadczeń z Niemiec i utrzymuje uprawnionych w ewidencji. Po wejściu w życie ustawy w przedmiocie wykonania decyzji Rady Ligi Narodów renty wraz z dodatkami wypłacać będzie Ubezpieczalnia Krajowa w Poznaniu.

3. Reemigranci, którzy przenieśli się z niemieckiej części Górnego Śląska do Polski przed 26 lutego 1923 r. pobierają świadczenia od instytucji polskich w szczególności od Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Województwa Śląskiego wzgl. Spółki Brackiej w Tarnowskich Górach, o ile idzie o ubezpieczenie pensyjne górników. Dodatki drożyźniane wypłacone są na mocy śląskich ustaw i rozporządzeń.

4. Reemigranci, którzy doznali nieszczęśliwego wypadku w przedsiębiorstwie położonem na polskiej obecnie części Górnego Śląska, oraz ich rodziny, mają prawo do świadczeń ze strony Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Województwa Śląskiego.

5. Reemigranci nie podlegający pod kategorje I-IV nie mają prawa do świadczeń ze strony Polski. Również i Niemcy nie wypłacają im z reguły świadczeń w myśl postanowień niemieckich ustaw ubezpieczeniowych, wykluczających lub zawieszających prawo do świadczeń tych osób uprawnionych, które udały się zagranicę, zwłaszcza zaś o ile są cudzoziemcami. Jednak reemigranci pochodzący z b. terenu okupacji niemieckiej i austrjackiej, którzy doznali wypadków w Niemczech, mogą dochodzić swych praw do renty (bez dodatków) od instytucji ubezpieczeniowych w Niemczech w drodze postępowania procesowego przed właściwemi urzędami niemieckiemi, o ile ich prawa nie są przedawnione. Pretensje takich reemigrantów pożądane jest zgłaszać do Ministerstwa Pracy i Opieki Społecznej.

Położenie wszystkich reemigrantów grupy V-tej ulegnie zmianie z chwilą zawarcia przez Rząd Polski z rządem niemieckim specjalnej konwencji t. zw. konwencji o wzajemności w ubezpieczeniach społecznych. Projekt takiej konwencji został już złożony pełnomocnikowi Rządu Polskiego do rokowań polsko-niemieckich.

Niezależnie od tego, ponieważ w międzyczasie zosłała uchwalona polska ustawa z 6 lipca 1923 r. gwarantująca pełne równouprawnienie w zakresie ubezpieczeń społecznych cudzoziemcom jeżeli ich ojczyzna gwarantuje również pod tym względem wzajemność odnośnie obywateli polskich Rząd Polski rozpoczął kroki celem skłonienia rządu niemieckiego by zaprzestał stosować, jeszcze przed zawarciem konwencji, do obywateli polskich ograniczeń, przewidzianych dla cudzoziemców i w ten sposób zapewnił równouprawnienie swoim obywatelom w Polsce.

W celu przyjścia z doraźną pomocą będącym w potrzebie reemigrantom grupy V-tej Ministerstwo Pracy i Opieki Społecznej (Departament Opieki Społecznej) opracowuje projekt zarządzenia o zasiłkach wypłacanych zaliczkowo na poczet pretensji reemigranta do instytucji ubezpieczeń społecznych w Niemczech.

Reemigranci grupy V-tej t. zn. reemigranci, którzy nie mają prawa do świadczeń również ze strony Niemiec winni podania swe, wraz z dowodami, uzasadniającemi ich pretenje do instytucji ubezpieczeniowych niemieckich, kierować bezpośrednio do Ministerstwa Pracy i Opieki Społecznej. W podaniu winna być oznaczona wyraźnie data powrotu do Polski.

Projektowane zarządzenie w sprawie zasiłku nie będzie naruszało w niczem praw reemigrantów, posiadających prawa do świadczeń z tytułu ubezpieczeń społecznych, do korzystania z pomocy doraźniej udzielanej przez Urzędy Wojewódzkie reemigrantom wogóle.

Ogłasza się.

Bydgoszcz, dnia 8. 10. 1923 r.
Miejski Urząd Policyjny.
(—) HAŃCZEWSKI.

Rozporządzenie policyjne.

W przedmiocie usuwania padliny i mięsa, nie zdatnego do spożycia na powiat Bydgoszcz miasto.

Na mocy §§ 5 i 6 ustawy o zarządzie policyjnym 11/3. 1850 r. (G. S. str. 265) oraz § 142 ustawy o administracji krajowej z dnia 3/7. 1883 r. (G. S. str. 195) i rozporządzenia Ministra byłej dzielnicy pruskiej, dotyczącego wysokości kar zagrożonych w rozporządzeniach policyjnych z dnia 11/1. 1920 r. (Dz. Urz. Nr. 3. str. 54) i stawy zmieniającej przepisy karne Dzien. Ustaw. nr. 29 z 16. 9. 23. jakoteż na mocy ustawy o usuwaniu padliny z 4/7. 1911 r. (R. G. Bl. str. 248) zarządza się niniejszem za zgodą Magistratu dla miasta Bydgoszczy co następuje:

§ 1.

Wszystkie w mieście Bydgoszczy padłe lub zabite konie, osły, muły, osło-muły, bydło rogate, świnie, owce i kozy powinny być oddane do rakarni Preussa przy ul. Kujawskiej, celem nieszkodliwego usunięcia, o ile § 4 do 6 niniejszego rozporządzenia nie postanawiają inaczej.

Każde inne zużycia jakoteż każdy inny sposób usunięcia i unieszkodliwienia oznaczonej padliny (§ 1) jest zakazany.

Zwierzęta zabite, jakoteż dobite i ubite na rzeź, które okażą się przy oględzinach jako niezdatne do spożycia, należy uważać na równi zwierzętami padłemi.

§ 2.

O każdem zabiciu dokonanym na rzeź i o każdym wypadku padnięcia konia, osła, muła, osło-muła, bydła rogatego, świni owcy, kozy powinien właściciel donieść rakarni (§ 1) najpóźniej w dniu następnym po śmierci zwierzęcia.

Obowiązek donoszenia o wypadkach wymienionych odnośnemu komisarzowi policyjnemu w przynależnym Komisarjacie Policji Państwowej w myśl § 4 przepisów wykonawczych do wyżej wymienionej ustawy o usuwaniu padlin przez to nie upada.

Ten sam obowiązek ma każda osoba, która prowadzi gospodarstwo w zastępstwie właściciela, której jest powierzony dozór nad zwierzętami, która jako pasterz lub owczarz ma pod swą opieką bydło kilku właścicieli lub bydło jednego właściciela, która się znajduje więcej niż 24 godzin poza obszarem osady, również każda osoba przewożąca bydło co do zwierząt znajdujących się pod obcą opieką, również jak co do zwierząt bezpańskich ma ten obowiązek właściciel odnośnych zagród, stajeń i pastwisk.

Obowiązek donosienia upada, jeżeli doniesienie zostało na czas uskutecznione, przez inną osobę do tego zobowiązaną. Doniesienie jest niepotrzebne, jeżeli odnośne zwierzę zostało ubite na zarządzenie policyjne.

W doniesieniu ma być wyszczególnione: imię, nazwisko właściciela oraz miejsce z którego ma nastąpić odwóz padliny, jakoteż ilość, rodzaj i wiek zwierząt.

§ 3.

Ściąganie skór z zwierząt padłych i zabitych nie na rzeź winno się odbywać tylko w rakarni, (§ 1). Padlinę należy przekazywać wraz z skórą, sierścią i rogami do rakarni.

§ 4.

Właściciel może padlinę z prosiąt, ssących jagniąt i koźląt poniżej sześciu tygodni, źrebiąt i cieląt poniżej trzech

tygodni, martwo porodzone źrebięta i cielęta, padłe lub zabite psy, koty, zwierzynę i drób jakoteż części mięsa, które się okazały przy badaniu jako niezdatne do spożycia i wewnętrzności niedosięgające ogólnej wagi 10 kg.; oddać rakarzowi wzgl. zakopać w odpowiednich miejscach w dniu następnym po padnięciu, zabiciu, porodzie martwem lub przedwczesnym.

Do zakopania należy obrać możliwie wysoko położone suche miejsca dostatecznej odległości od mieszkań ludzkich, stajeń, studzeń, wód, pastwisk i dróg publicznych. Doły do zakopywania padliny lub części zwierząt mają być tak głęboko, żeby powierzchnię padliny przykrywała warstwa ziemi conajmniej 1 mtr. grubości.

Przed zakopaniem powinno się padlinę głęboko nakrajać, posypać wapnem lub drobnym piaskiem, albo polać dziegciem lub innymi płynami (jak kwasem karbolowym, kreozolem itd.) uniemożliwiającemi spożycia padliny.

Po wrzuceniu padliny w dół należy skopać warstwy ziemi lub trawniki, zanieczyszczone krwią lub innemi częściami padliny i zakopać wraz z padliną.

§ 5.

Usunięcie i nieuszkodliwienie padliny w myśl § 4 jest w każdem wypadku zależne od zezwolenia Miejskiego Urzędu Policyjnego i musi być dokonane pod dozorem policyjnym.

§ 6.

Przytem postanowienia ustawy o walca z księgosuszem z dnia 7 kwietnia 1869 r. (R. G. Bl. str. 5) ustawy o chorobach zaraźliwych z dnia 26 czerwca 1909 r. (R. G. Bl. str. 519) ustawy o badaniu zwierząt rzeźnych i mięsa z dnia 3 czerwca 1900 r. (R. G. Bl. str. 247) i ustawy o usunięciu padliny 17 czerwca 1911 r. (R. G. Bl. str. 248) jakoteż wszystkich przepisów wykonawczych do tych ustaw zatrzymują swoją moc obowiązującą.

§ 7.

Przekroczenia tegoż rozporządzenia podlegają, o ile nie podpadają po inne postanowienia karne, a zwłaszcza ustawy o usuwaniu padliny z 17 lipca 1911 r. (R. G. Bl. str. 248) lub ustawy o zaraźliwych chorobach zwierząt z 26 czerwca 1909 r. (R. G. Bl. str. 519) grzywnie do 300 000 mk. a w razie niemożności odpowiedniej karze aresztu.

§ 8.

Rozporządzenie niniejsze obowiązuje z dniem ogłoszenia.

Bydgoszcz, d. 16. października 1923.

(—) Dr. SLIWIŃSKI

Prezydent miasta.

Zarządzającym zakładom drukarskim przypominam ponownie rozporządzenia Ministerstwa b. dzieln. pruskiej z dnia 1. 6. 20 r. Dz. U. 20 w przedmiocie obowiązkowego dostarczania egzemplarzy druków i polecam ścisłe wykonywanie tegoż.

Bydgoszcz, dnia 17. 10. 23 r.

Miejski Urząd Policyjny

(—) Hańczewski.

W czasie urlopu p. lek. wet. Jewasińskiego od 15. 10 i 1. 11. br. zastępuje go lekarz wet. p. Szydłowski, ul. Matejki 10.

Bydgoszcz, dnia 18. 10. 23 r.

Miejski Urząd Policyjny

Zgłoszone przedmioty znalezione.

W 2-giej połowie miesiąca czerwca 1923 r. zgłoszono następujące przedmioty znalezione:

1 sztukę drzewa sosnowego, 1 czarną laskę, 1 kawałek skóry, 1 torebkę damską z zawartością, 1 koszulę i 1 halkę, jak również zgłoszono 4 psy.

Prawo własności należy zgłosić w Miejskim Urzędzie Policyjnym, ul. Grodzka nr. 32, pokój 11.

Bydgoszcz, dnia 16. 10. 23 r.

Miejski Urząd Policyjny.

(—) Hańczewski.

Przybłąkane psy.

W niżej podpisanym urzędzie zgłoszono 2 psy przybłąkane.

Prawo własności należy zgłosić w Miejskim Urzędzie Policyjnym, ul. Grodzka nr. 32, pokój nr. 11.

Bydgoszcz, dnia 12. 10. 1923 r.
Miejski Urząd Policyjny.
(—) Hańczewski.

Dział nieurzędowy.

Sprostowanie.

W spisie właścicieli domów, którzy takowe odnowili (umieszczonym w ostatnim nr. Oręd. Urz.) mylnie podano właściciela domu przy ul. Pięknej 15. Właścicielem domu tego jest p. J. Otwinowski.

Okólnik Nr. 36/23.

Okręgowy Urząd Ubezpieczeń w Poznaniu

L. dz. O. U. 2842/23.

Poznań, dn. 17. paźdz. 23r.

Do
Wszystkich Kas Chorych Województw Poznańsk. i Pomorskiego.

Zmieniając postanowienia w okólniku Nr. 28/23 ze względu na znaczne w międzyczasie podniesienie się cen, Okręgowy Urząd Ubezpieczeń ustala wartość 1 centnara (50 kg) żyta na 560.000.- mk. wyr. Pięćsetsześćdziesiąttysięcy mk. z ważnością od 1. października 1923 r.

Pozatem z ważnością od 1 października 1923 Okręgowy Urząd Ubezpieczeń ustala wysokość następujących wartości:

1. **Mieszkania w mieście:**
   a) dla żonatego robotnika lub pracownika fachowego rocznie: 1 000 000 mk.
   b) dla żonatego urzędnika fachowego rocznie: 2 000 000 mk.
2. **Całkowitego utrzymania włącznie mieszkania, opału i oświetlenia, dla grup I., II. i III. okólnika 5/23:**
   a) dla grupy I. dziennie 60000 mk
   „ II. „ 50000 „
   „ III. „ 40000 „
   (1/5 powyższych kwot uważa się jako wartość wolnego mieszkania z ogrzewaniem i oświetleniem:)
   d) szczegółowego utrzymania posługaczek, praczek, pracowaczek i t. p. osób:

Pierwszego śniadania	4000 mk.
drugiego „	5000 „
obiadu	12000 „
podwieczorek	5000 „
kolacji	6000 „

Ustalone powyżej pod a, b, c i d wartości podwyższa się dla miast do 20000 mieszkańców o 25%, w miastach ponad 20000 mieszkańców o 50%.

O ile stosunki zarobkowe nie ustalą się, Okręgowy Urząd Ubezpieczeń postanawiać będzie o wysokości wartości świadczeń w naturze między 15. a 20. każdego miesiąca.

Dyrektor.
(—) Barański.

Powyższe podaje się do wiadomości.

Bydgoszcz, dnia 26. 10. 1923 r.
Kasa Chorych miasta Bydgoszczy.
(—) Sioda, przewodniczący.

W czasie od 8-go do 13-go b. m. zgłoszono:
Urodzin ogółem 58 (w tem 2 martwe)
Slubów 15
Smierci 32

Bydgoszcz, dnia 15. 10. 23 r.
Urząd Stanu Cywilnego.
(—) Murawski
Urzędnik Stanu Cywiln.

W czasie od 15-go do 20-go b. m, zgłoszono:
Urodzin ogółem 62 (w tem 6 martwych)
Slubów 12
Smierci 32

Bydgoszcz, dnia 22. 10. 23 r.
Urząd Stanu Cywilnego.
(—) Murawski
Urzędnik Stanu Cywiln.